

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Варна, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков

Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора А. Вл. П.
като разгледа докладваното от Янко Д. Янков Наказателно дело за възобновяване № 20243000600024 по описа за 2024 година

Производството е по чл.424 ал.1 НПК вр. чл.422 ал.1 т.5 НПК. Образувано е по искане на осъденото лице Б. Н. Д. /адресирано до ВКС на РБ и впоследствие препратено на АС-Варна/ за възобновяване на производството по внохд №1253/2023г. на Окръжен съд-Варна, и намаляне на наложеното му наказание. Навеждат се доводи единствено за явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се възобновяване на наказателното производство и намаляне на наложеното на подсъдимия наказание до размера определен от Варненски районен съд.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура излага съображения за неоснователност на направеното искане за възобновяване.

Защитникът на осъденото лице и самото то поддържат искането, желаят намаляне на наказанието на искателя до размера, определен от първостепенния съд.

Варненски апелативен съд, като провери данните по делото, съобрази становищата и доводите на страните, в пределите на правомощията си намери за установено следното:

Искането е допустимо – подадено е срещу акт от кръга на посочените в чл.419 ал.1 НПК и от процесуално легитимирана страна по чл.420 ал.2 НПК, а също и в законоустановения срок по чл.421 ал.3 НПК (решението на Окръжен съд-Варна е влязло в сила на 21.12.2023г., а искането е подадено на 29.12.2023г. – дата на пощенското клеймо на писмото до ВКС на РБ). Разгледано обаче и по същество, то се явява неоснователно.

С присъда №214/29.08.2023г. по нохд №49/2023г. Районен съд- Варна е признал Б. Н. Д. за виновен в това, че на 18.06.2023г. в гр.Варна, при условията на опасен рецидив, отнел чужди движими вещи на обща стойност 489,14лв. от владението на С.К.М. без нейно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 вр.чл. 194, ал. 1 НК вр. чл. 54, ал. 1 от НК и чл.58а ал.1 НК му наложил наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, , което постановил на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от ЗИНЗС да се изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл. 59, ал. 1 от НК било зачетено времето, през което Д. е бил задържан под стража.

Присъдата била протестирана пред Варненски окръжен съд, който с решение №317/21.12.2023г. по внохд №1253/2023г. изменил атакуваната присъда като увеличил наложеното на Д. наказание лишаване от свобода от две години на три години и девет месеца, което на основание чл.58а ал.1 НК намалил с една трета до размера на две години и шест месеца лишаване от свобода. В останалата част присъдата била потвърдена. Тъй като въззивният съдебен акт не подлежи на касационен контрол то изменената присъда влязла в сила същия ден. А като съдебен акт, непреминал през касационен контрол, срещу въззивното решение е подадено искане за възобновяване на наказателното производство.

В искането се релевира касационно основание по чл.348 ал.1 т.3 НПК, което е предвидено и в разпоредбата на чл.422 ал.1 т.5 НПК като основание за възобновяване – явна несправедливост на увеличеното от Окръжен съд-Варна наказание.

Това наказание обаче не се намира за явно несправедливо от настоящия съд. Въззивната инстанция при неговата индивидуализация е отчела всички релевантни за това фактори. Като смекчаващи вината са взети предвид оказаното съдействие в хода на досъдебното производство, тежкото

материално положение както и възрастта на подсъдимия. Като отегчаващи обстоятелства са приети предходната съдимост, невлияеща на правната квалификация, и сочеща на утвърдени престъпни навици у лицето. Допълнително е отчетен факта, че въпреки изтърпяването на различни наказания, то те не са имали никакъв корекционен ефект - деянието предмет на настоящото производство е извършено месец след изтърпяване на поредното наказание лишаване от свобода. Предвид изложените смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства въззивният съд правилно е отчел баланс между тях, при който логично приел, че адекватно на обществената опасност на деянието и дееца ще бъде едно наказание малко под средния размер – три години и девет месеца. Този извод на съда напълно се споделя и от настоящия съдебен състав - Д. е осъждан 16 пъти за множество престъпления против собствеността, личността, както и за държане на наркотични вещества. И всичко това в периода 2011 – 2023г. Определеното от окръжния съд наказание естествено предвид протеклото по реда на чл.371 т.2 НПК производство било намалено с една трета – до размера на две години и шест месеца лишаване от свобода. Така определено наказанието не се явява явно несправедливо, напротив – такова е било то преди неговото увеличение. Затова и понастоящем не съществува основателна причина за неговото намаляне.

По изложените съображения Варненският апелативен съд не намира да са налице релевираните основания и за възобновяване на наказателното производство , поради което и

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъденото лице Б. Н. Д. за възобновяване на производството по внохд №1253/2023г. на Окръжен съд-Варна.

Решението е окончателно - не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____